

När mannen blir arfwingsfatten,
 Jag sökar njutning, dagen, natten,
 Ty unglarslifwet sållast är. ::

Min nyck ser blott på dag och stunden,
 Jag vill ej bli någon bunden,
 Ty njuta fritt, är njuta smått —
 Du dyrare — ju mera godt!
 Ju mera swårt en sak förtjenas
 Ju mera känslorna förenas
 Ja unglarslifwet sållast är! ::

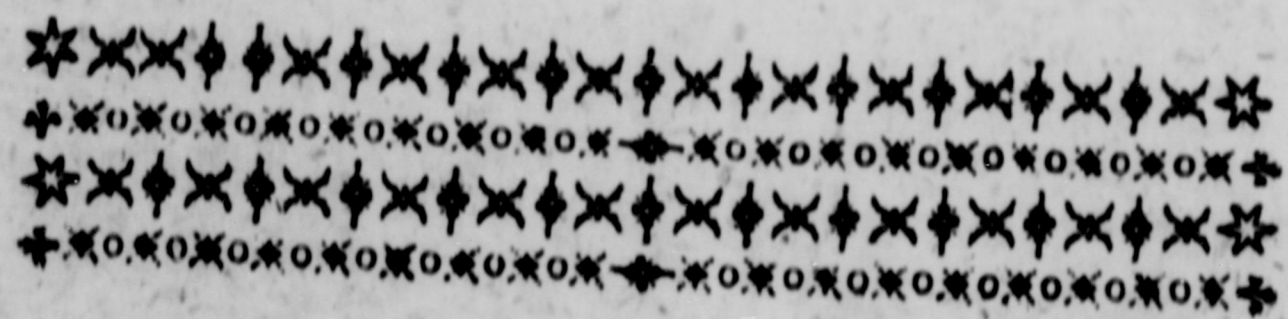
Bland rosors doft wid fällors susning
 Och sommarqvällen månas ljusning
 Och wästsans slägt bland grenens löf —
 Hvem är för ungdomsrösten döf?
 Hur gjorde Adams barn i Eden?
 Må wi som systrar ta den seden!
 Ty unglarslifwet sållast är! ::

N y a

Unglarß-Lifwet.

Köstar 1; 1/2. Banko.

STOCKHOLM,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1835.

Än hörs om ägtenskapet sjunga,
Än en, hwars muntra, fria tunga
Blott ger sin ungdom lof och pris
Och wärens fria Paradis;
Bland kärlek, nycker, lek och sånger
Ger ej min sång mig någon änger
Att unglarslifwet sållast är. ::

Att ta en wacker fru med pengar
Som också äger hus och sångar,
O — hwad! Det blir en gruslig lott
Att wara gift med namnet blott;
Att wara skylt för goda gäster . . .
En hwar förstår, bland hwad som råster,
Att unglarslifwet sållast är. ::

Jag unglarl är men gift jag varit,
Som unglarl — gift, och har erfårit
Att hälsa, pengar, flickor, win

Är menskans bästa medicin;
Förlåt den unga stackars baren!
Som wißt får sjunga bortt till baren,
Att unglarslifwet sållast är. ::

Om skänktes känslan för att känna,
Och denna känslan är ju denna
Att wara till och göra godt,
Det är den sanna skönsta lott;
När sjuka makän swälter, tråter,
Jag hos min wän allt ondt förgäter,
Ty unglarslifwet sållast är. ::

Wißt när jag ser en trinnlagd qwinna
Jag suckar efter älskarinna,
Dock, har jag pengar går allt wäl,
Och jag är snarlik utan skäl;
Jag söker först de ägta sångar
När jag med dem får hus och pengar,
Ty unglarslifwet sållast är. ::

Hwar jungfru, man förstår, hwar flicka,
(Kanske Wamsell?) som ger mig dricka
Och något mera — gör mig lår,
Wi swettas i ett lår besvär;